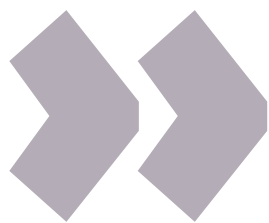

– Eg dámi so væl á Tvøroyri, at eg havi ongantið hugsað um at fara aðrastaðni í Føroyum at arbeiða, sigur Jens Anton Filtenborg, sum nú hevur verið avloysari sum kommunulækni á Tvøroyri samfullar 50 ferðir

Har haldi eg at føroyinga duga betur at sortera ímillum, nær tað er rætt at fara til lækna

Filtenborg sigur, at honum dámar eisini væl at taka lut í føroyskum gerandislívi, og hann hevur bæði verið við at reka og at fletta og stinga sperðil.

Grindadráp hevur tað ikki eydnast honum at síggja enn, men tað kundi hann gott hugsa sær.

Og tá ið tey so eisini hava dansk vinfólk heruppi, gera tey nógv við at lata tey sleppa at uppliva gerandislívið í Føroyum.

Hann ræðist heldur ikki føroyskan mat. Tvørturímóti er tað við góðum huga at hann setir seg til borðs, tá ið okkurt føroyskt er á borðinum,

– Mær dámar allan føroyskan mat, og eg haldi at eg havi smakkað tað mesta, bæði grind, ræst kjøt, skerpikjøt, fugl, og ymiskt annað.

– Men tá ið eg skal reypa eitt sindur, spyrji eg onkuntið føroyingar, hvat teimum dám-ar grunningshøvd. Tá snerkja nógv við, men í roynd og veru eru grunningshøvd við spiki og garnatál, ein av mínum liv-rættum. Tað luktar ræðuligt, men tað smakkar fantastiskt, sigur Filtenborg.

– Men eg eri eisini rættiliga hugtikin av føroyskum arkitekturi, føroysku dansi og føroyskari list, og eg lesi nógv, føroyskar bókur.

– Beint nú eri eg farin undir stóra bókaverkið hjá Jóan Paula Joensen, Bót og biti, sum er um matarhald í Føroyum upp ígjøgnum tíðina. Hon er løtt at lesa, og hon gevur eitt serstakliga gott innlit í føroyska matmentan, føroyskt húsarhald, og føroyska mentan upp ígjøgnum tíðirnar, heldur hann.

Filtenborg sigur, at nú hevur hann verið í Føroyum so ofta, at hann skilir rættiliga væl føroyskt, og hann lesur eisini føroyskt.

– Men tá ið eg tosi við sjúkl-ingar er tað avgerðandi, ongar miskiljingar eru, og tá vil eg helst tosa danskt. Og tá er tað eisini ein stórur fyrimunur, at

duga betur at sortera ímillum, nær tað er rætt at fara til lækna, enn danir, tí teir kunnu vera skjótari at fara til lækna uttan at teimum bagir nakað, sigur Filtenborg.

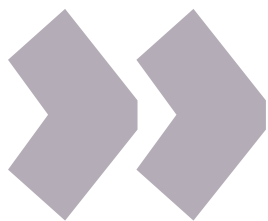
Er við í gerandislívinum

Filtenborg sigur, at hesa tíðina, hann hevur verið í Føroyum, hevur hann fingið nógv vinfólk her. At kalla hvørja ferð, hann er her sum avloysari, er konan eisini við, og tey bæði hjúnini gera nógv burtur úr at ferðast í náttúruni.

Tey hava gingið allastaðni í Suðuroy, uttan ímillum Hvalba og Sandvík, so tað liggur enn á láni.

Tey hava eisini verið nógvastaðni norðanfyri, har tey hava gingið ímillum bygdar. Og tær einastu oyggjarnar, tey ikki hava verið á, eru Dímunar báðar.

– Vit hava fleiri ferðir ligið á ferð at fara til dímunar báðar, bæði í Lítlu Dímun við hvalbingum at reka, og í Stóru Dímun við báti, men tíverri hevur tað ikki eydnast enn fyri veður.

Gevur tú einum føroyskum sjúklingi eina góða forkláring, verður hon góðtikin

um eru harðbálnir, tí her fær hann gjørt meiri, uttan at brúka doyving, enn ein danskur sjúklingur hevði góðtikið.

– Tað er ikki rætt, at skera øll yvir ein kamb, men tað er eisini mín fatan, at føroyingar koma ikki til lækna uttan at teimum bagir nakað.

– Har haldi eg, at føroyingar

Tað undrar meg at lækna ikki støðast í Suðuroynni

EIN FÍNUR MØGULEIKI Hjá ungum kommunulæknum er tað ein fínur møguleiki at vera í Suðuroy, tí umstøðurnar eru sera góðar, sigur Jens Anton Filtenborg, kommunulækni

Áki Bertholdsen

Tað er ikki yvir at dylja, at tað gongur illa at fáa kommunulækna at støðast úti um landið og av tí saman gongur tað eisini strilti at fáa kommunulækna í fast starv kring um í landinum. Tað hevur eisini Suðuroygg-in merkt sviðan av, tí eisini her hongur strilti at fáa kommunulækna í fast starv.

Men tað heldur Jens Anton Filtenborg er eitt sindur óskiljandi. Sum vit skriva í aðrari grein her á síðunum, hevur hann verið avloysari á Tvøroyri heilar 50 ferðir, so hann kennir umstøðurnar.

Hann sigur, at eftir hansara tykki eru umstøðurnar hjá einum kommunulækna í Suðuroy betri enn tær eru flesta aðrastaðni í Føroyum, og eisini betri enn tær eru flesta staðni í Danmark. Og hann heldur eisini, at tað sama er galdandi fyri tænastuna frá kommunulæknum til borgararnar.

Hann sigur, at læknaviðtalurnar eru ikki so stórar, so samskiptið ímillum lækna og sjúklingin er rættiliga persónligt.

– Samstundis er arbeiðsumstøðurnar fantastiska góðar. Og tað eru tær ikki minst tí at eitt sjúkrahús er beint við, sum veitir kommunulæknum eina fantastiska tænastu. Sjúkrahúsið ger nevniliga, at tað er skjótt at kanna sjúkl-ingar í teimum færum, tað er neyðugt, sigur Jens Anton Filtenborg.

– Skal eg vita, hvat bagir

einum sjúklingi, kann eg senda hann beint yvir á sjúkrahúsið at taka blóðroyndir, ella røntgenmyndur, og samstundis er tað rættiliga skjótt at fáa úrslitið av kannungunum.

– Vit hava eisini fleiri serlækna á Suðuroy sjúkrahúsi, sum eisini eru til taks hjá okkum. Og tá ið eg komi aftur til arbeiðis á Tvøroyri í summar, hava vit somuleiðis ein skannara til taks, og tað fer at gera umstøðurnar upp aftur betri.

Men er tað neyðugt, ber eisini til at senda sjúkl-ingar á Landsjúkrahúsið, leggur hann afturat.

Tí heldur hann, at hjá tveimum ungum kommunulæknum, hevði viðtalan á Tvøroyri verið ein fínur møguleiki.

– Ein viðtala sum hendan, er ikki bara ein avgreiðsla, tí lækarnir sleppa í stóran mun sjálvir at sjúkugreina sjúkl-ingarnar við teimum hentleikum sum eru til taks við bæði rannsóknarstovu, røntgen, skannara og yvir-læknum beint við á sjúkrahúsinum.

– Sjálvsagt er tað nógv at gera til tíðir, men tað er tað jú í øllum yrkjum, so tað fær meg ikki at setast aftur, staðfestir hann.

Filtenborg leggur afturat, at so vilt hann veit, eru tað nakrir lækna, sum eru undir.

Útbúgvinn til kommunulækna, og hann væntar avgjört, at sum frálíður fer tað at eydnast at fáa kommunulækna í fast starv í Suðuroy.

allir føroyingar duga rættiliga væl danskt, eisini børnini, sigur hann.

Og nú Filtenborg akkurát er farin av stað aftur hesa ferð, er tað samstundis greitt, at hetta verður ikki síðstu ferð, at hann verður at síggja á Tvøroyri.

Tað liggur nevniliga longu fast, at hann kemur aftur tvær

ferðir í summar. Og helst verður tað oftari enn so, tí hann hevur ongar ætlanir um at leggja frá sær so leingi hugurin at arbeiðið er til staðar.

Og hugin at arbeiða hevur 74 ára gamla Filtenborg framvegis.